

Landen en gebieden die in aanmerking komen Voor hoofd- en medeaanvragers

Connect for Global Change

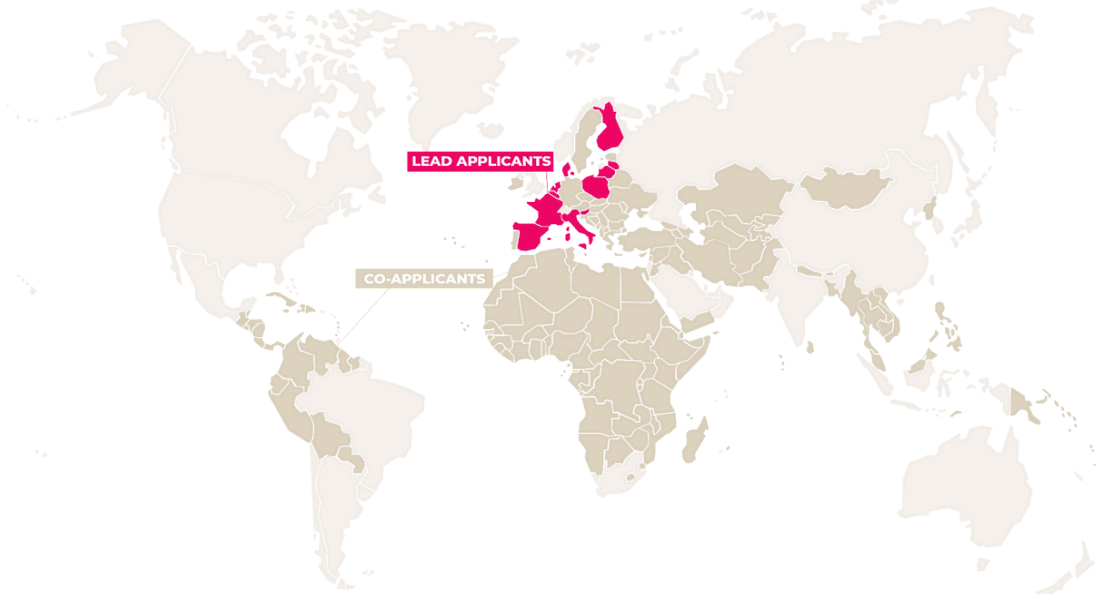

Co-funded by
the European Union

Co-funded by
the European Union

De onderstaande figuur laat zien uit welke landen organisaties kunnen deelnemen. Hoofdanvragers moeten gevestigd zijn in een van de 11 partnerlanden (roze gemarkeerd). Medeaanvragers kunnen ook gevestigd zijn in alle landen die in onderstaande lijst zijn aangegeven (donkergrijs gemarkeerd).

Figuur 1 - Wereldkaart van in aanmerking komende landen voor hoofdanvragers (roze gemarkeerd) en medeaanvragers (roze en donkergrijs)

Lijst van in aanmerking komende landen en gebieden

a) EU lid staten

België, Bulgarije, Cyprus, Denemarken, Duitsland, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, Ierland, Italië, Letland, Litouwen, Luxemburg, Malta, Nederland, Oostenrijk, Polen, Portugal, Roemenië, Slovenië, Slowakije, Spanje, Tsjechië, Zweden.

b) Ontwikkelingslanden en -gebieden

I. Minst ontwikkelde landen (LDCs)

Afghanistan, Angola, Bangladesh, Benin, Bhutan, Burkina Faso, Burundi, Cambodja, Centraal-Afrikaanse Republiek, Tsjaad, Comoren, Democratische Republiek Congo, Djibouti, Eritrea, Ethiopië, Gambia, Guinee, Guinee-Bissau, Haïti, Kiribati, Democratische Volksrepubliek Laos, Lesotho, Liberia, Madagaskar, Malawi, Mali, Mauritanië, Mozambique, Myanmar, Nepal, Niger, Rwanda, Sao Tomé en Príncipe, Senegal, Sierra Leone, Salomonseilanden, Somalië, Soedan, Zuid-Soedan, Tanzania, Oost-Timor, Togo, Tuvalu, Uganda, Jemen, Zambia.

II. Andere lage-inkomenslanden

Democratische Volksrepubliek Korea, Arabische Republiek Syrië.

III. Landen en gebieden met een lager middeninkomen

Algerije, Bolivia, Belize, Cabo Verde, Kameroen, Congo, Ivoorkust, Egypte, El Salvador, Eswatini, Ghana, Honduras, Iran, Kenia, Kirgizië, Micronesia, Mongolië, Marokko, Nicaragua, Nigeria, Pakistan, Papoea-Nieuw-Guinea, Filippijnen, Samoa, Sri Lanka, Tadzjikistan, Tokelau, Tunesië, Oekraïne, Oezbekistan, Vanuatu, Vietnam, Westelijke Jordaanoever/Gazastrook, Zimbabwe.

IV. Landen en gebieden met een hoger middeninkomen

Albanië, Armenië, Azerbeidzjan, Wit-Rusland, Bosnië-Herzegovina, Botswana, Colombia, Costa Rica, Cuba, Dominica, Dominicaanse Republiek, Ecuador, Equatoriaal Guinea, Fiji, Republiek Noord-Macedonië, Gabon, Georgië, Grenada, Guatemala, Guyana, Irak, Jamaica, Jordanië, Kazachstan, Kosovo, Libanon, Libië, Maleisië, Maldiven, Marshalleilanden, Mauritius, Moldavië, Montenegro, Montserrat, Namibië, Nauru, Niue, Panama, Paraguay, Peru, Saint Helena, Saint Lucia, Saint Vincent en de Grenadines, Servië, Suriname, Thailand, Tonga, Turkije, Turkmenistan, Venezuela, Wallis en Futuna.

c) Overzeese landen en gebieden (OCTs)

Aruba (NL), Bonaire (NL), Curaçao (NL), Frans-Polynesië (FR), Franse Zuidelijke en Zuidpoolgebieden (FR), Groenland (DK), Nieuw-Caledonië en Onderhorigheden (FR), Saba (NL), Saint Barthelemy (FR), Sint Eustatius (NL), Sint Maarten (NL), Saint Pierre en Miquelon (FR), Wallis en Futuna Eilanden (FR).

Gebaseerd op: Bijlage M Lijst van landen en gebieden als bedoeld in punt 2.1.1 Subsidiabiliteit van aanvragers en punt 2.1.3 Financiële steun aan derden ([EuropeAid/173998/DH/ACT/Multi](#))

